

عنوان مقاله:

عوامل گسترش مذهب شافعی در ایران (از نیمه دوم قرن سوم تا پایان قرن پنجم)

محل انتشار:

شافعیان در گستره تمدن ایران اسلامی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

نوید نقشبندی - استادیار دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

مذهب شافعی که در اواسط عمر شافعی در حدود سال ۱۹۰ هجری به عنوان مذهبی فقهی، مقبول علما و مشهور آفاق شد و به مدد شاگردان عراقی و مصری ایشان؛ نشر و گسترش پیدا کرد. در اواخر نیمه دوم قرن سوم هجری، در میان نسل دوم فقهای شافعی، ایرانیانی بودند که این مذهب را به ایران آورده و آن را ترویج دادند و شاگردان زیادی را پرورش دادند. شاگردانی که از برترین علما و فقهای مذهب شمرده میشوند و کتابهای آنان از مهم ترین کتابهای مذهب است. تاثیر این فقها بر جریان علمی و فرهنگی ایران تا آنجا پیش رفت که برترین مدارس علمی جهان اسلام را تاسیس کرده و گزافه نیست اگر بگوییم که تا سال های متمادی، شافعیان ایران رهبری فکری جهان اسلام را به دست داشته اند. این مقاله که مروری بر ورود مذهب شافعی به ایران و تاثیر آن تا پایان قرن پنجم دارد؛ با استفاده از منابع کتابخانهای به این نتیجه رسیده است که این مذهب به وسیله این سه عامل در ایران گسترش پیدا کرده است: اول؛ ایرانیانی که فقه شافعی آموختند و دوم؛ قضایانی شافعی مذهب که در ایران به قضاوت پرداختند و سوم؛ مدارس که به تربیت طلابی در مذهب شافعی پرداختند.

کلمات کلیدی:

ایران؛ تاریخ علوم اسلامی؛ خراسان؛ شافعی؛ فقه شافعی؛ نظامیه؛ نیشابور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193711>

